

Představení komentáře k zákonu o některých službách informační společnosti

eFocus

Zákon o některých službách informační není v našich končinách příliš často aplikovaným právním předpisem, a pokud o něm někdo zaslechl, mohl by z článků a aktualit nabýt dojmu, že se týká pouze několika málo nejznámějších poskytovatelů hostingových služeb.

Takto úzké vnímání působnosti zákona by však nebylo správné, jelikož tento dopadá například na poskytovatele internetového připojení, osoby provozující veřejné Wi-Fi sítě (i bezplatně), provozovatele webových stránek s diskusním prostorem, poskytovatele hostingových služeb apod. Druhá, neméně významná část zákona, pak upravuje podmínky pro zasílání obchodních sdělení elektronickými prostředky, čímž se rozumí jakékoli zasílání obchodních nabídek nebo informací o aktuálních službách a produktech současným nebo potenciálním zákazníkům.

Specifikem zákona o některých službách informační společnosti přitom je, že reaguje na dynamicky se rozvíjející oblast **služeb informační společnosti** a elektronických obchodních sdělení, která vznikla v polovině devadesátých let a u níž byla přijata první speciální úprava až na přelomu tisíciletí. Vzhledem k tempu vývoje technologií je přitom nevyhnutelné, že vývoj právních a morálních korektivů chování nemusí aktuální technologické situaci vždy odpovídat. Cílem tohoto zákona tak bylo dosáhnout jisté křehké a z povahy věci vždy nedokonalé rovnováhy mezi podnikateli ve světě digitální ekonomiky, uživateli a třetími osobami.

Impulsem pro napsání vycházejícího komentáře byly časté dotazy přátel, spolupracovníků, akademiků i klientů na problematiku služeb informační společnosti a obchodních sdělení. Všechny tyto dotazy přitom měly společné to, že jim nešlo o odpověď na vzletné akademické otázky, ale o vyřešení skutečných problémů. Poskytnout srozumitelný výklad zákona je zde velmi důležité, protože pokud si kdokoli bez znalosti aktuální judikatury a literatury přečte znění tohoto zákona, který je velmi stručný a dokonce v řadě míst rozporný s příslušnou evropskou směrnicí, dozví se o jeho skutečném významu jen velmi málo. Poslední ucelená publikace k tomuto zákonu přitom v českém prostředí vyšla již před více než deseti lety, logicky tedy i přes své nesporné kvality nemůže reflektovat závěry judikatury z posledních let, která tuto oblast práva zásadním způsobem rozvíjí.

V komentáři se proto snažím dávat jednoznačné odpovědi na konkrétní otázky stran dopadu a významu zákona o některých službách informační společnosti, a to v kontextu problémů vyskytujících se v praxi. Také z tohoto důvodu komentář obsahuje řadu konkrétních příkladů, které popisují aplikaci zákona na nejčastější situace, se kterými se lze setkat. To však samozřejmě neznamená, že by se komentář vyhýbal podrobné právní analýze jednotlivých ustanovení zákona. Právě naopak, na řadě míst se komentář pouští rovněž do otázek dosud neřešených a poskytuje tak čtenáři nový pohled na některé známé instituty.

Komentář tak může sloužit jak akademikům, advokátům a soudcům, tak zájemcům z řad široké odborné veřejnosti. Ignorovat by jej neměli ani podnikatelé zasílající obchodní sdělení, provozující weby umožňující vkládat uživatelský obsah, poskytující služby internetového připojení či hostingu apod.

Ve své první části se komentář zabývá problematikou služeb informační společnosti. V této části čtenář nalezne základní informace o historickém vývoji služeb informační společnosti a jejich odrazech v právu, základní koncepci odpovědnosti za vlastní a cizí obsah a o rozdělení poskytovatelů služeb informační společnosti.

V rámci této kapitoly přináší komentář taktéž výklad k režimu vyloučení odpovědnosti u poskytovatelů služeb přenosu informací (poskytovatelé připojení), cachingu a hostingu (ukládání uživatelského obsahu). Ve vztahu ke každému z těchto poskytovatelů jsou přitom uvedeny informace o:

- a) právním a technickým vymezení těchto poskytovatelů;
- b) podmínkách rozhodných pro nabytí a udržení bezpečného přístavu;
- c) předmětu vyloučení odpovědnosti; a
- d) důsledcích ztráty režimu bezpečného přístavu.

Komentář se rovněž zaměřuje na některé v teorii příliš neřešené otázky, kterými jsou vztah vyloučení odpovědnosti k nárokům dle autorského zákona a občanského zákoníku.

Jedním z dalších témat, na které se komentář zaměřuje, je vyloučení povinnosti poskytovatelů služeb informační společnosti provádět obecný a zvláštní dohled nad přenášenými nebo ukládanými informacemi. Komentář se nevyhýbá ani dalším pramenům vylučujícím povinnost dohledu, kterými jsou listina základních práv a svobod, zákon o ochraně osobních údajů a trestní zákoník. Řeší též problematický vztah mezi ustanovením zákona o některých službách informační společnosti o vyloučení povinnosti dohledu a ustanoveními ostatních právních předpisů upravujícími povinnost prevenční, povinnost zakročovací a povinnost součinnosti. Komentář rovněž vysvětluje poměrně opomíjenou podstatu a význam principu původu pro poskytovatele.

Samozřejmostí je přitom uvedení relevantní judikatury, a to především evropské, která na oblast služeb informační společnosti měla v posledních letech obrovský vliv a bez jejíhož výkladu by tato publikace nemohla být kompletní.

V druhé části se pak komentář zaměřuje na právní úpravu **šíření obchodních sdělení**, kde nejprve vymezuje smysl předmětné úpravy a její vztah k ostatním právním předpisům upravujícím šíření obchodních sdělení. V rámci této kapitoly komentář dále uvádí konkrétní podmínky pro šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky a srozumitelně vysvětluje základní zásady, kterými se elektronické šíření obchodních sdělení řídí (opt-in, opt-out). Následně specifikuje základní náležitosti obchodních sdělení a souhlasu se zasíláním obchodních sdělení, vymezuje typy obchodních sdělení a podmínky pro jejich zasílání, podmínky pro vyjádření nesouhlasu se zasíláním obchodních sdělení apod. Zvláštní pozornost je přitom věnována šíření obchodních sdělení osobami vykonávajícími regulované činnosti. Komentář se rovněž věnuje dozoru nad šířením obchodních sdělení a možnosti udělování případných sankcí za neoprávněné šíření obchodních sdělení.

Pro snadnou orientaci v komplikované problematice a pro možnost vyhledání okamžité odpovědi na praktické otázky obsahuje komentář též věcný rejstřík.

Věřím, že Vám tento komentář poskytne přehlednou a srozumitelnou formou odpovědi na veškeré otázky z oblasti služeb informační společnosti a obchodních sdělení zasílaných elektronickými prostředky, se kterými se ve Vaší praxi setkáte.

Zákon o některých službách informační společnosti. Komentář

Autor: Martin Maisner

nakladatelství C. H. Beck, 2016, str.

Publikaci lze objednat >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Recenze publikace: Chalupa, R. Zákon směnečný a šekový – komentář směnečné části. Zákon o mezinárodním právu soukromém – komentář směnečné části. Praha: Leges, 2021, 646 s.](#)
- [Recenzia](#)
- [Budoucnost je v technologiích i udržitelnosti](#)
- [Anotační recenze: Vyvlastnění a vyvlastňovací řízení](#)
- [Věznice jsou přeplněné a věznění příliš drahé. Knihou Tresty budoucnosti chce INFO.CZ otevřít diskuzi o změnách](#)
- [Recenze na knihu: Zdeňková, V., Seidlová, M., Čornejová, H., Peterová H.: Jak správně vytvářet a využívat FKSP: Jak postupovat při poskytování příspěvku na stravování.](#)
- [Recenze na knihu: Zuzana Strnadová: Co by měl vědět příjemce dotace. 1.vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2019, ISBN: 978-80-247-3076-9](#)
- [Ondřej Chmela: Zrušení poplatku za podnět k ÚOHS lze považovat za správné](#)
- [Anotační recenze: Koudelka, Z., Průcha, P., Zwyrtek Hamplová, J.: Zákon o obcích \(obecní zřízení\) – Komentář. Praha: Leges, 2019, 480s](#)
- [Pražské finále osmého ročníku konferencí Soukromé právo](#)
- [Recenze: Jakub Tomšej a kolektiv – Zaměstnávání cizinců v České republice](#)